Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA NĪLO JĒSKINENA [*NIILO JÄÄSKINEN*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 14. aprīlī[1]

Lieta C-207/14

Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.
pret
Republika Slovenija

(Vrhovno sodišče (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2009/54/EK — 8. panta 2. punkts — I pielikums — Jēdziens "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" — Interpretācijas kritēriji

I – **Ievads**

1. Termālo avota ūdeņu lietošana kļuva iecienīta 19. gadsimtā, kam pēc sociālās un kultūras attīstības sekoja to tirdzniecība pudelēs. 1870. gadā pirmā dabīgā minerālūdens avota *Perrier* reklāma atsaucās uz konceptu "galda ūdeņu princese". Savienības tiesībās uz dabīgo minerālūdeņu tiesisko regulējumu attiecas mērķis izveidot un nodrošināt preču brīvu apriti, vienlaikus it īpaši uzsverot patērētāju aizsardzību.

2. Šajā kontekstā šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt jēdzienu "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Direktīvas 2009/54/EK[2] 8. panta 2. punkta izpratnē, ar kuru, vienlaikus kodificējot Direktīvu 80/777/EEK[3], kas bija pirmā direktīva, kurā Savienības tiesībās ir reglamentēta pudelēs iepildīta minerālūdens tirgus problēma, ir aizstāta šī pēdējā minētā. It īpaši saskaņā ar Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktu ir aizliegts ūdeni no viena un tā paša ieguves avota apzīmēt ar vairāk nekā vienu preču aprakstu.

3. Tādējādi strīds pamatlietā ir starp uzņēmumu *Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.* [viesnīcu, tūrisma un pakalpojumu sniegšanas uzņēmums] (turpmāk tekstā – "*HSR*") un *Republika Slovenija* (Slovēnijas Republika), ko pārstāv *Ministrstvo za kmetijstvo in okolje* (Lauksaimniecības un vides ministrija; turpmāk tekstā – "ministrija"), par ministrijas atteikumu piešķirt "dabīga minerālūdens" nosaukumu *HSR* labā. Kā izriet no lietas materiāliem, attiecīgais atteikums pamatlietā ir balstīts uz to, ka vienam un tam pašam pazemes ūdens slānim ir divas izplūdes vietas, tostarp izplūdes vieta, par kuru *HSR* ir piešķirta ūdens ieguves koncesija. Taču ūdens, kas tiek iegūts no otras izplūdes vietas, Slovēnijā jau ir ticis atzīts ar īpašu nosaukumu, ar kuru tas tiek likumīgi pārdots.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīva par dabīgo minerālūdeņu ieguvi un tirdzniecību (OV L 164, 45. lpp., un labojums – OV 2014, L 306, 8. lpp.).

3 — Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīva 80/777 par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dabisko minerālūdeņu ieguvi un realizāciju (OV L 229, 1. lpp.).

4. Norādot uz interpretācijas grūtībām, kuru pamatā ir kritēriju saistībā ar minerālūdens objektīvajām īpašībām, no vienas puses, un kritēriju saistībā ar tā ieguves vietas hidroģeoloģisko struktūru, no otras puses, uzsvēršana, šī lieta, kas balstīta uz relatīvi tehniskiem jēdzieniem, dod iespēju Tiesai pirmo reizi izteikt savu viedokli par Direktīvas 2009/45 interpretāciju, lai precizētu tās mērķus un vērtības, kuras ir izraisījušas tās pieņemšanu.

II – **Atbilstošās tiesību normas**

A – *Savienības tiesības*

5. Saskaņā ar Direktīvas 2009/54 preambulas 5. un 9. apsvērumu:

"(5) Izstrādājot noteikumus par dabīgajiem minerālūdeņiem, galvenajam mērķim vajadzētu būt patērētāju veselības aizsardzībai, novēršot patērētāju iespējamu maldināšanu un nodrošinot godīgu tirdzniecību.

[..]

(9) Patērētājs obligāti būtu jānodrošina ar informāciju par dabīgā minerālūdens analītisko sastāvu."

6. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Šī direktīva attiecas uz dalībvalstī iegūtiem pazemes ūdeņiem, ko dalībvalsts atbildīgā iestāde atzinusi par dabīgiem minerālūdeņiem saskaņā ar I pielikuma I iedaļu."

7. Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktā ir precizēts:

"Aizliegts dabīgu minerālūdeni no viena un tā paša ieguves avota apzīmēt ar vairāk nekā vienu preču aprakstu."

8. Direktīvas 2009/54 I pielikuma I iedaļā "Definīcija" ir ietverti šādi punkti:

"1. "Dabīgs minerālūdens" ir mikrobioloģiski nekaitīgs ūdens 5. panta nozīmē, kurš atrodas pazemes ūdens slāņos vai krātuvēs un kuru iegūst no ieguves avota, izmantojot vienu vai vairākas dabīgas vai urbtas izejas.

Dabīgos minerālūdeņus var skaidri atšķirt no parasta dzeramā ūdens:

a) pēc to īpašībām, ko nosaka minerālsāļu saturs, mikroelementu vai citu sastāvdaļu klātbūtne, un vajadzības gadījumā arī pēc to specifiskās iedarbības;

b) pēc to dabiskās tīrības,

ja abas raksturīgās īpašības saglabājas neskartas, tādēļ ka minerālūdenim ir pazemes izcelsme [..].

[..]

3. Dabīgā minerālūdens saturs, temperatūra un citi būtiski parametri ir stabili dabīgo svārstību robežās, un jo īpaši tos neietekmē iespējamās atšķirības minerālūdens plūsmas ātrumā.

[..]"

9. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā [4], ir definēta sistēma kopīgai ūdens resursu apsaimniekošanai un aizsardzībai, pamatojoties ne tikai uz valstu robežām vai politiku, bet arī uz hidroloģiskiem veidojumiem, proti, upes baseinu ilgtspējīgas attīstības perspektīvā. Terminoloģijas līmenī tās 2. pantā ir izveidota sarežģīta tādu definīciju struktūra, kuras ir ļoti tehniskas, piemēram, ūdens nesējslāņa un gruntsūdens objekta definīcijas.

B – *Valsts tiesības*

10. Direktīva 80/777, kas aizstāta ar Direktīvu 2009/54, Slovēnijas tiesībās ir tikusi transponēta it īpaši ar Noteikumiem par dabīgajiem minerālūdeņiem, avota ūdeņiem un galda ūdeņiem [5]. Šo noteikumu 4. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dabīgs minerālūdens ir ūdens, kurš papildus noteiktām mikrobioloģiskajām prasībām citu starpā atbilst nosacījumam, ka tas atrodas pazemes ūdens slāņos vai krātuvēs, kas ir aizsargāti no jebkāda piesārņojuma, un kuru iegūst no ieguves avota, izmantojot vienu vai vairākas dabīgas vai urbtas izejas. Šo noteikumu 12. panta 4. punktā ir paredzēts, ka dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota var tikt pārdots tikai ar vienu preču zīmi.

III – **Pamatlietas fakti, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā**

11. No lietas materiāliem izriet, ka 2011. gada 18. jūlijā *HSR* iesniedza ministrijai lūgumu atzīt Slovēnijā komercnosaukumu "ROI Roitschocrene" dabīgajam minerālūdenim, kas iegūts no izplūdes vietas "RgS-2/88".

12. Ar 2012. gada 26. februāra lēmumu ministrija noraidīja šo lūgumu, pamatojoties uz to, ka dabīgais minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota saskaņā ar noteikumu 12. panta 4. punktu un Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktu var tikt laists tirdzniecībā tikai ar vienu komercnosaukumu un ka dabīgais minerālūdens, kas tiek iegūts no tā paša ūdens nesējslāņa, no kura tiek iegūts attiecīgais ūdens, taču no citas izplūdes vietas (ar nosaukumu "V-3/66-7"), ar 2001. gada 3. jūlija lēmumu jau ir atzīts par dabīgo minerālūdeni ar komercnosaukumu "Donat Mg" un kā tāds tiek pārdots.

13. *HSR* cēla prasību *Upravno sodišče* (Administratīvā tiesa), lūdzot atcelt šo lēmumu un apgalvojot, pirmkārt, ka no izplūdes vietas "RgS-2/88" netiek iegūts tas pats ūdens, kas tiek iegūts no izplūdes vietas "V-3/66-70", un, otrkārt, ka ir jānošķir jēdzieni "ieguves avots" un "ūdens nesējslānis". Tā kā šī prasība tika noraidīta, *HSR* spriedumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā, it īpaši norādot, ka administratīvā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktā ietverto jēdzienu "ieguves avots".

4 — OV L 327, 1. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/31/EK (OV L 140, 114. lpp.; turpmāk tekstā – "ŪPD"). Jāprecizē, ka šī direktīva ir papildināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/118/EK par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 19. lpp.).

5 — *Pravilnik o naravni mineralni vodi, izvirski vodi in namizni vodi* (*Uradni list RS*, *nº 50/04*, *6.5.2004*), kas grozīti ar *Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o naravni mineralni vodi, izvirski vodi in namizni vodi* (*Uradni list RS*, *nº 75/05*, *9.8.2005*; turpmāk tekstā – "noteikumi").

14. Savā lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa) precizē, ka izplūdes vietām "V-3/66-70" un "RgS-2/88" ir tas pats pazemes ūdens slānis vai tā pati krātuve[6]. Turklāt tā norāda, ka dabīgais minerālūdens *Donat Mg* ir iekļauts Slovēnijā atzīto dabīgo minerālūdeņu reģistrā un dalībvalstu atzīto dabīgo minerālūdeņu sarakstā[7] un ka norādītais ieguves avots ir *Donat* avots[8].

15. Iesniedzējtiesa šaubās par to, kā ir interpretējams izteiciens "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Direktīvas 2009/54 8. panta izpratnē. Tā norāda, ka jēdziens "ieguves avots", kas vairākkārt ir izmantots minētajā direktīvā, tajā nav definēts. Ņemot vērā šīs pašas direktīvas I pielikuma I iedaļas 1. punktā ietvertās "dabīga minerālūdens" definīcijas valodu versiju atšķirības, esot iespējamas vairākas šī izteiciena interpretācijas. Šādos apstākļos *Vrhovno sodišče* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2009/54] 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota":

a) ir ūdens no vienas un tās pašas izplūdes vietas, savukārt tas nav ūdens, kas ir iegūts no citām izplūdes vietām, kaut arī runa ir par ūdeni, kura ieguves avots atrodas viena un tā paša gruntsūdens objekta vienā un tajā pašā nesējslānī saskaņā ar jēdzienu "ūdens nesējslānis" un "gruntsūdens objekts" definīcijām, kas ir ietvertas [ŪPD];

b) ir ūdens no vienas un tās pašas izplūdes vietas, savukārt tas nav ūdens, kas ir iegūts no citām izplūdes vietām, kaut arī runa ir par ūdeni, kura ieguves avots atrodas viena un tā paša gruntsūdens objekta vienā un tajā pašā nesējslānī saskaņā ar jēdzienu "ūdens nesējslānis" un "gruntsūdens objekts" definīcijām, kas ir ietvertas [ŪPD], ievērojot, ka šajā definīcijā ir jāņem vērā arī tādi apstākļi kā attālums starp izplūdes vietām, to dziļums, ūdens, kas tiek iegūts tikai no vienas izplūdes vietas, īpašā kvalitāte (piemēram, ķīmiskais un mikrobioloģiskais sastāvs), izplūdes vietu hidrauliskais savienojums, ūdens nesējslāņa slēgtais vai atvērtais raksturs;

c) ir jebkāds ūdens, kura ieguves avots atrodas viena un tā paša gruntsūdens objekta vienā un tajā pašā nesējslānī saskaņā ar jēdzienu "ūdens nesējslānis" un "gruntsūdens objekts" definīcijām, kas ir ietvertas [ŪPD], neatkarīgi no tā, ka tas iztek virszemē no vairākām izplūdes vietām;

d) ir jebkāds ūdens, kura ieguves avots atrodas viena un tā paša gruntsūdens objekta vienā un tajā pašā nesējslānī saskaņā ar jēdzienu "ūdens nesējslānis" un "gruntsūdens objekts" definīcijām, kas ir ietvertas [ŪPD], neatkarīgi no tā, ka tas iztek virszemē no vairākām izplūdes vietām, ievērojot, ka šajā definīcijā ir jāņem vērā arī tādi apstākļi kā attālums starp izplūdes vietām, to dziļums, ūdens, kas tiek iegūts tikai no vienas izplūdes vietas, īpašā kvalitāte (piemēram, ķīmiskais un mikrobioloģiskais sastāvs), izplūdes vietu hidrauliskais savienojums, ūdens nesējslāņa slēgtais vai atvērtais raksturs?

6 — Kā izriet no *HSR* apsvērumiem, *HSR* iegūst dabīgo minerālūdeni no izplūdes vietas "RgS-2/88" 274 metru dziļumā. Sabiedrība *Droga Kolinska d.d.* (turpmāk tekstā – "*Droga Kolinska*") iegūst minerālūdeni no izplūdes vietas "Donat Mg V-3/66-70" 606 metru dziļumā. Izplūdes vietas atrodas vairāk nekā 5 kilometru attālumā.

7 — Skat. OV 2013, C 95, 38. lpp.

8 — No lietas materiāliem izriet, ka ministrija ar 2001. gada 3. jūlija lēmumu ir atzinusi ūdeni, kas tiek iegūts no izplūdes vietām "RgS-2/88" un "V-3/66-70", par dabīgu minerālūdeni ar komercnosaukumu "Donat Mg", kaut gan sabiedrībai *Droga Kolinska*, uz kuru attiecās šis lēmums, nav koncesijas ūdens, kas iegūts no izplūdes vietas "RgS-2/88", izmantošanai, jo šī koncesija ir *HSR* saskaņā ar 2008. gada 14. februāra lēmumu. Līdz ar to *Droga Kolinska* nevar pārdot minēto ūdeni ar komercnosaukumu "Donat Mg".

2) Vai, ja uz kādu no pirmajā jautājumā paustajiem risinājumiem nav iespējams atbildēt apstiprinoši, jēdziena "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" interpretācija būtu jābalsta uz tādiem apstākļiem kā attālums starp izplūdes vietām, to dziļums, ūdens, kas tiek iegūts tikai no vienas izplūdes vietas, īpašā kvalitāte (piemēram, ķīmiskais un mikrobioloģiskais sastāvs), izplūdes vietu hidrauliskais savienojums, ūdens nesējslāņa slēgtais vai atvērtais raksturs?"

16. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika reģistrēts 2014. gada 25. aprīlī. Rakstveida apsvērumus iesniedza *HSR*, Slovēnijas, Čehijas Republikas un Grieķijas valdības, kā arī Eiropas Komisija. Tiesas sēdē, kas notika 2015. gada 4. martā, piedalījās *HSR*, Grieķijas un Slovēnijas valdības, kā arī Komisija.

IV – **Analīze**

A – *Par prejudiciālo jautājumu izskatīšanu*

17. Savos jautājumos iesniedzējtiesa jautā Tiesai par Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktā minētā aizlieguma interpretāciju, atbilstoši kuram ir aizliegts "dabīgu minerālūdeni no viena un tā paša ieguves avota" apzīmēt ar vairāk nekā vienu preču aprakstu. Lai gan iesniedzējtiesa jautājumus ir izklāstījusi dažādu interpretējošu hipotēžu veidā, ir jāuzsver, ka tie visi ir koncentrēti uz vienu un to pašu jēdzienu. Tādējādi, neņemot vērā to struktūru, es, tāpat kā visi lietas dalībnieki, kuri šajā lietā ir iesnieguši rakstveida apsvērumus, ierosinu izskatīt šos jautājumus kopā.

B – *Par Savienības tiesību tiesisko regulējumu attiecībā uz dabīgo minerālūdeni*

18. No lietas materiāliem izriet, ka galvenās grūtības, ar kurām ir saskārusies iesniedzējtiesa, ir saistītas ar to, ka Direktīvā 2009/54 nav paredzēta jēdziena "ieguves avots" definīcija un līdz ar šis jēdziens varētu tikt interpretēts dažādi. Ja galvenais mērķis ir novērst patērētāja maldināšanu, jēdziens "viens un tas pats ieguves avots" būtu jāattiecina tikai uz jēdzienu "viena un tā pati izplūdes vieta". Tad šajā jēdzienā ietilptu vienīgi ūdens, kurš ir iegūts no vienas un tās pašas izplūdes vietas un kuram ir tāds pats ķīmiskais un mikrobioloģiskais sastāvs. Savukārt, ja tiktu atbalstīta plaša interpretācija, būtu jāuzskata, ka jēdziens "viens un tas pats ieguves avots" ietver ūdeni, kas ir iegūts no vairākām izplūdes vietām, kurām ir kopīgs ūdens nesējslānis ŪPD izpratnē [9].

19. Šajā ziņā ir lietderīgi vispirms norobežot attiecīgās interpretācijas jomu.

9 — Saskaņā ar ŪPD 2. panta 11. punktu ūdens nesējslānis ir definēts kā "pazemes ieža slānis vai slāņi, vai citas ģeoloģiskas slāņkopas, kuru porainība un ūdens caurlaidība ir pietiekama, lai pieļautu ievērojamu gruntsūdeņu plūsmu vai ievērojamu gruntsūdeņu daudzumu ieguvi". Saskaņā ar ŪPD 2. panta 12. punktu jēdziens "gruntsūdens objekts" atbilst "noteiktam gruntsūdens daudzumam ūdens nesējslānī vai ūdens nesējslāņos".

20. Ir jāatgādina, ka saskaņošana pudelēs iepildīta ūdens tirdzniecības jomā iekšējā tirgū ir bijis īpaši ilgs un sarežģīts process. Galvenās pretrunas starp dalībvalstīm koncentrējās ap atšķirību saistībā ar pašu dabīga minerālūdens jēdzienu [10]. Līdz ar to, kaut gan jautājums par normatīvo aktu tuvināšanu pārtikas produktu un dzērienu jomā ir ticis uzdots kopš 1950. gadu beigām, direktīva, lai saskaņotu minerālūdeņu ieguvi un tirdzniecību, parādījās tikai 1980. gadā [11]. Starptautiskā līmenī šī pati cīņa ir materializējusies debatēs, pieņemot *Codex alimentarius* (Pārtikas kodekss) [12].

21. Direktīva 80/777 attiecās uz cilvēku uzturā lietojamu produktu izmantošanas un tirdzniecības kārtību, īpaši rūpējoties par viņu aizsardzību pret jebkādām piesārņojuma briesmām, jo var būt apdraudēta sabiedrības veselība. Turklāt tajā tika garantētas arī patērētāja tiesības, nodrošinot ūdens iepildi ieguves vietā pienācīgi noslēgtā iepakojumā, lai šķidrums saglabātu īpašības, kuru dēļ tas ir atzīts par minerālūdeni [13]. Tādējādi Direktīvā 2009/54 kā Direktīvas 80/777 mantiniecē kopumā ir pārņemtas tās pašas pamatnostādnes.

22. Direktīva 2009/54, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. pantu (LESD 114. pantu), iekļaujas tiesību aktu, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība, tuvināšanā pārtikas produktu jomā [14]. Būtisks tās interpretēšanas elements ir meklējams tās preambulas 5. apsvērumā, kurā ir noteikts, ka, izstrādājot noteikumus par dabīgajiem minerālūdeņiem, galvenajam mērķim vajadzētu būt patērētāju veselības aizsardzībai, novēršot patērētāju iespējamu maldināšanu un nodrošinot godīgu tirdzniecību. Proti, kā uzsver Grieķijas valdība, šis apsvērums tika pievienots Direktīvas 2009/54 *ratio legis* saistībā ar Direktīvas 80/777 pārstrādāšanu.

23. Protams, ir taisnība, ka dzeramā ūdens, it īpaši pudelēs iepildīta ūdens, jautājumu raksturo daudzlīmeņu tiesiskais regulējums. Tas ir reglamentēts vairākos tiesību aktos, tostarp it īpaši direktīvā par dzeramā ūdens kvalitāti [15], direktīvā, ar ko ir izveidots dabīgo minerālūdeņu sastāvdaļu saraksts, kuras var radīt draudus sabiedrības veselībai [16], un direktīvā, ar ko ir ieviests ārstniecisko ūdeņu jēdziens [17]. It īpaši attiecībā uz marķēšanas noteikumiem Direktīvā 2009/54 ir ietverti papildinājumi un atkāpes salīdzinājumā ar tiesiskā regulējuma par pārtikas produktu marķēšanu vispārīgajiem noteikumiem [18].

10 — Tādējādi runa bija par "latiņu" modeli, kurā valsts iesaistīšanās klasifikācijā balstās uz zinātnisku ekspertīzi un kurā produktu laišanai tirgū ir nepieciešama iepriekšēja atļauja. Saskaņā ar Vācijas modeli uzņēmumi darbojas, izmantojot nozaru nolīgumus, pamatojoties tikai uz produkta ķīmisko sastāvu (mineralizācijas pakāpi). Atbilstoši britu modelim, gluži pretēji, galvenokārt patērētājam ir jāizdara vislabākā izvēle starp ļoti dažādajiem produktiem, kuri ir laisti tirgū. Šajā ziņā skat. Marty, N., "La construction d'un marché européen des eaux embouteillées: enjeux, acteurs et déroulement des négociations de la directive 80/777 sur les eaux minérales (années 1950-années 1980)", no: *Revue d'histoire de l'intégration européenne*, 19. sēj., 2013, Nr. 2, 227.–242. lpp.

11 — Attiecībā uz detalizētu vēsturisko aprakstu skat. Marty, N., minēts iepriekš.

12 — Doussin, J.-P., *Les eaux minérales dans le Codex alimentarius – Un choc des cultures*. Annales des Mines, 1998. gada maijs, 30. lpp. *Codex alimentarius* komisija, kuru 1963. gadā izveidoja Apvienoto Nācijas Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*) un Pasaules Veselības organizācija (PVO), izstrādā pārtikas nekaitīguma standartus, pamatnostādnes un starptautiskus un saskaņotus prakses kodeksus, lai aizsargātu patērētāju veselību un nodrošinātu godīgu pārtikas tirdzniecību. Skat. interneta vietni http://www.codexalimentarius.org/codex-home/fr/.

13 — Precīzāk, Direktīva 80/777 tika pieņemta, lai novērstu šķēršļus šo dzērienu tirdzniecībai un atvieglotu kopējā tirgus darbību; skat. ģenerāladvokāta D. Ruisa-Harabo Kolomera [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*] secinājumus lietā Komisija/Vācija (C-463/01, EU:C:2004:290, 56. punkts).

14 — Ir jānorāda, ka saskaņā ar 1. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 9. lpp., un labojums – OV 2007, L 12, 3. lpp.) šo regulu piemēro, neskarot tiesību normas, kuras izriet no Direktīvas 80/777. Šo divu tiesību aktu mijiedarbība ir viens no tiesību jautājumiem, kuri ir uzdoti lietā, kas pašlaik tiek izskatīta Tiesā, C-157/14 *Neptune Distribution*.

15 — Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīva 80/778 par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 229, 11. lpp.), kas atcelta un aizstāta ar grozīto Padomes 1998. gada 3. novembra Direktīvu 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 32. lpp.).

16 — Komisijas 2003. gada 16. maija Direktīva 2003/40/EK, ar ko izveido dabīgo minerālūdeņu sastāvdaļu sarakstu, nosaka to koncentrācijas robežvērtības un marķēšanas prasības un paredz nosacījumus ar ozonu bagātināta gaisa izmantošanai dabīgo minerālūdeņu un avota ūdens apstrādei (OV L 126, 34. lpp.).

17 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

18 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 29. lpp.). Skat. Direktīvas 2009/54 preambulas 8. apsvērumu.

24. Tomēr, ņemot vērā atšķirības mērķos un reglamentētajos priekšmetos, jēdziena "ieguves avots" juridiskās definīcijas neesamība Direktīvā 2009/54, manuprāt, nenorāda uz ŪPD ietverto definīciju savstarpēju izmantošanu. Šāda izvēle varētu pat izraisīt kļūdu tiesību piemērošanā.

25. Kā Tiesa jau ir uzsvērusi, ŪPD ir pamatdirektīva, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu (tagad LESD 192. pants). Tajā noteikti vispārīgie principi un rīcības vispārīgās robežas, lai aizsargātu ūdens resursus un nodrošinātu vispārīgo principu un to struktūru koordināciju, integrāciju un ilgtermiņa attīstību, kas ļauj aizsargāt un ekoloģiski ilgtspējīgi izmantot Eiropas Savienības ūdens resursus [19]. ŪPD tomēr neliek pilnībā saskaņot dalībvalstu tiesisko regulējumu ūdens resursu jomā [20]. No tās preambulas 19. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir saglabāt un uzlabot ūdens vidi Savienībā. Šis ekoloģiskais mērķis galvenokārt attiecas uz attiecīgo ūdens resursu kvalitāti [21].

26. Protams, nevar izslēgt, ka no vairākām direktīvām aizgūtie jēdzieni patiesībā definē vienu un to pašu dabas parādību, ciktāl ūdens nesējslānis, pazemes ūdens slānis vai krātuve – visi ir paredzēti, lai aprakstītu ūdens uzkrāšanos pazemē. Tomēr saiknes starp minētajiem jēdzieniem neprecīzais raksturs liecina pret tiešu atsauci uz ŪPD tehniskajiem jēdzieniem saistībā ar Direktīvas 2009/54 interpretāciju.

27. Visbeidzot es norādu, ka pamatlietā izvirzītajiem jautājumiem, kuri attiecas uz valsts iestāžu praksi dabīga minerālūdens ieguves koncesiju piešķiršanas jomā, nav nozīmes attiecībā uz lūgto interpretāciju tādējādi, ka tie nevar ietekmēt paša jēdziena "minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkta izpratnē interpretāciju.

28. Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē atbilstoši šiem konstatējumiem.

C – *Jēdziens "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Direktīvas 2009/54 8. panta izpratnē*

1) Par attiecīgajai interpretācijai izmantoto pieeju

29. Saskaņā ar Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punktu ir aizliegts dabīgu minerālūdeni no viena un tā paša ieguves avota apzīmēt ar vairāk nekā vienu preču aprakstu. Ir interesanti atzīmēt, ka Direktīvas 2009/54 8. pantā nav izdarīti grozījumi salīdzinājumā ar Direktīvas 80/777 priekšlikumu, kuru Komisija iesniedza 1970. gadā [22]. Tādējādi runa ir par tiesību normu, kas ir tikpat pastāvīga, cik lakoniska.

30. Atbilstoši Tiesas judikatūrai, lai noteiktu Savienības tiesību normas piemērošanas jomu, ir jāņem vērā gan tās formulējums, gan konteksts, gan arī tās mērķi, jo tiesību normas vēsturiskais konteksts arī var būt viens no tās interpretācijas elementiem [23].

19 — Par ŪPD paša priekšmeta sarežģītību skat. manus secinājumus lietā *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2014:2324).

20 — Spriedums Komisija/Luksemburga (C-32/05, EU:C:2006:749, 41. punkts).

21 — Spriedums Komisija/Vācija (C-525/12, EU:C:2014:2202, 51. punkts).

22 — OV 1970, C 69, 14. lpp.

23 — Skat. it īpaši spriedumu *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

31. Šajā ziņā es norādu, ka šajā lietā jēdziena "viens un tas pats ieguves avots" interpretēšana rada īpašu spriedzi starp minerālūdens objektīvajām īpašībām, no vienas puses, un hidroģeoloģiskajām īpašībām saistībā ar ūdensceļu uz zemes virsmu, no otras puses. Konkrētāk, iesniedzējtiesa jautā Tiesai it īpaši par attāluma starp izplūdes vietām, ūdens īpašās kvalitātes, izplūdes vietu hidrauliskā savienojuma un izplūdes vietu dziļuma nozīmi. Tiesai iesniegtajos lietas materiālos ir ietvertas vairākas nostājas, kuru mērķis ir pretnostatīt minētos aspektus. It īpaši *HSR* uzsver atšķirību starp ieguves avota jēdzienu un ūdens nesējslāņa jēdzienu.

32. Manuprāt, šāda tehniska konfrontācija padara lūgto interpretāciju par nelietderīgi plašu. No savas puses, lai precizētu Direktīvas 2009/54 8. panta saturu, vēlos vispirms izskatīt Direktīvas 2009/54 pamatjēdzienu, proti, dabīga minerālūdens jēdzienu, saistībā ar šīs pašas direktīvas galveno mērķi aizsargāt patērētājus. Šis sākumpunkts ļaus konstatēt, ka hidroloģisko elementu statuss, lai interpretētu jēdzienu "viens un tas pats ieguves avots", var tikt uzskatīts par papildinošu.

2) Par dabīgā minerālūdens jēdzienu, ņemot vērā patērētāju aizsardzības mērķi

33. Ar izteicienu "dabīgs minerālūdens" Direktīvas 2009/54 I pielikuma I iedaļas 1. punkta izpratnē Savienības likumdevējs ir paredzējis "mikrobioloģiski nekaitīgu ūdeni [24], kurš *atrodas* pazemes ūdens slāņos vai krātuvēs un kuru *iegūst* no ieguves avota, izmantojot vienu vai vairākas dabīgas vai urbtas izejas". Tādējādi attiecīgā definīcija kumulatīvi attiecas uz diviem līmeņiem – pirmkārt, uz dabīgā minerālūdens izcelsmi un, otrkārt, uz ūdens ieguvi. Turklāt saskaņā ar minēto 1. punktu dabīgos minerālūdeņus var skaidri atšķirt no parasta dzeramā ūdens pēc to īpašībām un pēc to dabiskās tīrības.

34. Tomēr, lai interpretētu jēdzienu "ieguves avots", šī definīcija nav pasargāta no šaubām, it īpaši, salīdzinot ar citām valodu versijām[25], proti, versijām, kurās ūdens izcelsmes un ieguves jēdzieni pārklājas, kā tas ir slovēņu valodas versijā[26].

35. Gadījumā, ja Savienības tiesību normas teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo struktūru un mērķi, kurā šī norma ietilpst[27].

36. Šajā ziņā, kā jau esmu to norādījis, likumdevējs piešķir īpašu vietu patērētāju aizsardzībai. Šis mērķis Direktīvā 2009/54 atbalsojas vairākos līmeņos. Pirmkārt, attiecībā uz tā mijiedarbību ar mērķi par dabīgo minerālūdeņu brīvu apriti direktīvā ir paredzēta tādu kopīgu noteikumu noteikšana, kuri ir piemērojami attiecībā uz izpildāmajām mikrobioloģiskajām prasībām, kas ļauj kvalificēt ūdeni kā dabīgo minerālūdeni, un attiecībā uz direktīvas prasībām atbilstoša ūdens atzīšanas, kuru veic dalībvalsts atbildīgā iestāde, sistēmu. Otrkārt, attiecībā uz mijiedarbību, lai aizsargātu patērētāju veselību, Direktīvā 2009/54 ir noteiktas prasības attiecībā uz informāciju par minerālūdens analītisko sastāvu

24 — Direktīvas 2009/54 5. panta izpratnē, kurā kopsakarā ar minētās direktīvas I pielikuma III iedaļu ir norādīts kopējais mikroorganismu saturs dabīgajā minerālūdenī.

25 — Angļu valodā: "*originating* in an underground water table or deposit and *emerging* from a spring tapped at one or more natural or bore exits"; itāļu valodā: "un'acqua microbiologicamente pura, la quale abbia *per origine* una falda o un giacimento sotterranei e *provenga* da una sorgente con una o più emergenze naturali o perforate", un somu valodā: "vettä, jonka *alkuperä* on maanalainen vesikerrostuma tai -varasto ja joka *tulee esille* lähteestä, josta sitä otetaan yhden tai useamman luontaisen tai poratun ulostulopaikan kautta".

26 — Vācu valodā: "das seinen Ursprung in einem unterirdischen Quellvorkommen hat und aus einer oder mehreren natürlichen oder künstlich erschlossenen Quellen gewonnen wird"; poļu valodā: "pochodzącą ze złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego i wydobywaną z tych źródeł jednym lub kilkoma ujęciami naturalnymi lub wierconymi"; slovēņu valodā: "ki ima svoj izvor v podzemnem vodnem viru in izteka ali se črpa na izviru iz enega ali več naravnih iztokov ali vrtin".

27 — Skat. it īpaši spriedumu *Eleftheri tileorasi* un *Giannikos* (C-52/10, EU:C:2011:374, 23. un 24. punkts).

saistībā ar vispārīgām marķēšanas prasībām [28]. Šajā kontekstā direktīvā ir paredzēti arī ārkārtas pasākumi, kas ļauj pievērsties riskiem saistībā ar sabiedrības veselību. Treškārt, saistībā ar pārklāšanos, lai nodrošinātu godīgu tirdzniecību un novērstu patērētāju maldināšanu [29], Direktīvā 2009/54 ir uzsvērta minerālūdens viena izcelsme, ko atspoguļo aizliegums, kas izriet no tās 8. panta 2. punkta.

37. Es norādu, ka kopumā Direktīvas 2009/54 8. pantā uzmanība ir koncentrēta uz preces apraksta problēmu ūdens ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izpratnē. Tādējādi minētās direktīvas 8. panta 1. punktā it īpaši ir precizēts, ka apdzīvotas vietas nosaukumu var izmantot preču aprakstā, ja tas attiecas uz minerālūdeni, kura ieguves avots atrodas aprakstā minētajā vietā. Tādā pašā veidā šī panta 2. punktā ir aizliegts ūdeni no viena un tā paša ieguves avota apzīmēt ar vairāk nekā vienu preču aprakstu. Visbeidzot Direktīvas 2009/54 8. panta 3. punktā ir uzsvērts dabīga minerālūdens ieguves avota un atrašanās vietas pareizas noteikšanas jautājums saistībā ar marķēšanu un reklāmu.

38. Tādējādi, pretēji tiesiskajam regulējumam preču zīmju jomā, kurā pavisam noteikti ir atļauts izmantot vairākas preču zīmes attiecībā uz vienu un to pašu produktu, Direktīvas 2009/54 8. panta mērķis nepārprotami ir identificēt ieguves avotu un ģeogrāfisko izcelsmi, kādi tie izriet no dabīgā minerālūdens preču apraksta.

39. Tādēļ galu galā ir svarīgi, lai ūdens analītiskais sastāvs atbilstu Direktīvas 2009/54 prasībām un būtu zināms patērētājam, kuram, izmantojot preču aprakstu un/vai marķējumu, ir jāspēj noteikt tā ģeogrāfiskās izcelsmes elementus.

40. Kā izriet no minētās direktīvas, dabīgs minerālūdens ir ūdens, kurš izplūst vai tiek iegūts no ieguves avota un kura sastāvam, temperatūrai un citiem būtiskajiem parametriem ir jābūt stabiliem dabīgo svārstību robežās. Kā to uzsver Čehijas Republikas valdība, Direktīvas 2009/54 preambulas 5. apsvēruma mērķi netiktu sasniegti, ja minerālūdens, kam ir vienas un tās pašas īpašības, pat ja tas tiek iegūts no vairākām izplūdes vietām, tiktu pārdots ar atšķirīgiem nosaukumiem.

41. Līdz ar to jēdziens "dabīgs minerālūdens", kas interpretēts saistībā ar Direktīvas 2009/54 preambulas 5. apsvērumu, liek konstatēt, ka likumdevēja mērķis tiek sasniegts, ja "viena un tā paša ieguves avota" definīcija Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkta izpratnē aprobežojas ar dabīgā minerālūdens izplūdes vietu, proti, ar tā *izcelšanos* Direktīvas 2009/54 I pielikuma 1. punkta izpratnē.

3) Par hidroģeoloģisko elementu statusu, lai noteiktu jēdzienu "viens un tas pats ieguves avots"

42. Lai labāk saprastu Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkta piemērojamību, ir jāizskata atsevišķi tehniski aspekti. Šajā ziņā ir noderīgi atsaukties uz *Agence française de sécurité sanitaire de l'alimentation* [Francijas Pārtikas sanitārās drošības aģentūras] (*AFSSA*) [30] ziņojumu, uz kuru norāda Komisija savos rakstveida apsvērumos. Attiecībā uz hidroģeoloģisko kontekstu no tā izriet, ka visi dabīgie minerālūdeņi rodas no lietus ūdeņu uzsūkšanās [31], kuri izplūst zemes virspusē pēc ilga ceļa pazemē [32]. Gruntsūdeņi plūst lejā, izmantojot gravitāciju, līdz tie sastop šķērsli to vertikālajā iesūkšanās

28 — Skat. Direktīvas 2009/54 preambulas 8. apsvērumu un saikni, kas tajā norādīta attiecībā uz Direktīvu 2000/13.

29 — Šī patērētājus un godīgu tirdzniecību aizsargājošā pieeja izriet arī no Direktīvas 2009/54 preambulas 9. apsvēruma, skatot to kopā ar tās 7. panta 2. punktu saistībā ar patērētājiem paredzētās informācijas par minerālūdens sastāvu garantijām.

30 — *AFSSA* ir Francijas valsts iestāde, kura tika izveidota 1999. gadā pēc govju trakumsērgas krīzes un kuras galvenais uzdevums bija novērtēt visu pārtikas produktu, tostarp ūdens, risku veselības un uzturvielu ziņā. Kopš 2010. gada jūlija tā ir pārveidota par *Agence nationale chargée de la sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* [Valsts aģentūra pārtikas sanitārās drošības, vides un arodveselības jomā] (*ANSES*). Skat. pamatnostādnes par dabīgo minerālūdeņu novērtējumu, ņemot vērā sanitāro drošību (*AFSSA*), 2008. gada maijs, kuras pieejamas šādā interneta vietnē: https://www.anses.fr/sites/default/files/documents/EAUX-Ra-EauxMinerales.pdf.

31 — Jēdziens "lietus ūdeņi" ir hidroloģisks termins, lai definētu ūdeni, kas ilgstoši atrodas augsnē (ģeoloģiskā līmenī) un kas rodas no lietus nokrišņiem. Lietus ūdens galvenokārt veido gruntsūdeņus, jo citām šo ūdeņu izcelsmēm nav būtiskas nozīmes ūdens ciklā. Sīkāku informāciju skat. interneta vietnē: http://www.aquaportail.com/definition-12538-eau-meteorique.htmlixzz3QIVmcJAt.

32 — Lietus ūdeņi uzsūcas dziļumā, izmantojot atsevišķu poraino iežu (smilts, māls) ūdens caurlaidību, skatot "šauri", un cieto iežu, kuri, lai gan nav ūdens caurlaidīgi, plaisā vai lūst, ūdens caurlaidību, skatot "plaši". Skat. *AFSSA* ziņojumu, minēts iepriekš.

ceļā [33] un uzkrājas pazemes (ūdens nesējslāņa) porās un spraugās [34], no kurām tie laterāli izplūst. Ja hidrauliskā noslodze ūdens nesējslāņa piesātinātajā daļā kļūst lielāka par to, kas valda iespējamās izplūdes vietās, gruntsūdens iztek, izmantojot dabiskas izplūdes vietas, kas ir *avoti*. Turklāt šajā ziņojumā ir pretnostatīts krātuves jēdziens [35] un ūdens nesējslāņa sistēmas jēdziens [36], lai noteiktu ūdeņu ģeoloģisko struktūru.

43. Manuprāt, noteicošais jēdziena "viens un tas pats ieguves avots" iepriekš ierosinātajai interpretācijai ir, pirmkārt, konstatējums, ka "dabīgā minerālūdens izplūšanas pamatā esošas hidroģeoloģiskās situācijas ir daudzas un tās bieži ir ļoti sarežģītas" [37], un, otrkārt, apstiprinājums par daudzām dabīgām ūdens izplūdes vietām, kas veido dabīgā minerālūdens avotus attiecībā pret šo ūdeņu laterālās uzkrāšanās pazemes slāņiem.

44. Turklāt, tāpat kā ģenerāladvokāts M. B. Elmers [*M. B. Elmer*] lietā *Badische Erfrischungs-Getränke*, kurā tika spriests par minerālūdens definīciju [38], es uzskatu, ka jēdziena "ieguves avots" definīcijas neesamība atklāj likumdevēja nodomu. Proti, ja likumdevējs būtu vēlējies jēdzienu "ieguves avots" galvenokārt pakārtot tādām hidroģeoloģiskajām īpašībām kā ūdens slāņu, krātuvju un izplūdes vietu struktūra, būtu bijis loģiski piešķirt tam noteiktu saturu. Tomēr jēdziena "ieguves avots" izmantošana Direktīvā 2009/54 apstiprina, ka šīs jēdziens drīzāk attiecas uz daudzajiem minerālūdens izejas, dabīgas vai urbtas, veidiem [39]. Savukārt ģeoloģiskā struktūra ir būtiska, lai noteiktu dabīgo minerālūdeni pašu par sevi un tā īpašības.

45. Šī iemesla dēļ neatkarīgi no augsnes, no kuras tiek iegūts ūdens, hidroģeoloģiskās konfigurācijas atbilstošais elements, lai noteiktu "vienu un to pašu ieguves avotu", tomēr ir dabīgā minerālūdens identitāte.

46. Dabīgie minerālūdeņi tiek definēti, ņemot vērā to ķīmisko sastāvu kopā ar noteikto vienu izcelsmi (kas ir pamats to nošķiršanai no ūdeņiem, kuri par dzeramajiem ūdeņiem ir padarīti, tos apstrādājot, un kuriem ir tieši tāds pats ķīmiskais sastāvs) [40]. Tādējādi patērētājam ir svarīgi, lai viens un tas pats komercnosaukums attiektos uz vienu un to pašu dabīgo minerālūdeni. No šāda skatpunkta kritērijs par ūdens slāņa, krātuves vai ūdens nesējslāņa hidroģeoloģisko struktūru zinātniskā izpratnē pats par sevi nav noteicošais, jo tieši ūdens ģeoloģiskais ceļš uz zemes virspusi ir tas, kas ietekmē ūdens sastāvu. Līdz ar to jēdziens "ieguves avots" Direktīvas 2009/54 izpratnē attiecas uz vienu vai vairākām dabīgām vai urbtām izejām, no kurām izplūst identisks ūdens, Direktīvas 2009/54 I pielikuma izpratnē.

33 — Jēdziens, kas attiecas uz ūdens necaurlaidīgo slāni – plaisu un lūzumu noslēdzēju.

34 — Jēdziena zinātniskā izpratnē.

35 — Krātuve kā statisks jēdziens saskaņā ar vārdnīcas definīciju ir minerālvielu, cietu vai šķidruma veidā, dabiska uzkrāšanās. *AFFSA* ziņojumā nav ieteikts šo jēdzienu izmantot gruntsūdeņu jomā, bet to aizstāt ar "ūdens nesējslāņa sistēmas" jēdzienu. Skat. *AFFSA* ziņojumu, minēts iepriekš, 66. lpp.

36 — Ūdens nesējslāņa sistēma šī jēdziena zinātniskā izpratnē saskaņā ar *AFSSA* ziņojumu vienlaikus ir gan īpaša ģeoloģiska struktūra, proti, kā pazemes sistēma, gan dinamisks process, ciktāl tā ietver ūdens plūsmu ar savu režīmu, saviem apstākļiem un saviem sākotnējiem un galīgajiem nosacījumiem.

37 — *AFSSA* ziņojums, minēts iepriekš, 15. lpp. I punkts.

38 — C-17/96 EU:C:1997:244, 16. un 17. punkts.

39 — Skat. Direktīvas 2009/54 8. panta 3. punktu, kurā noteikts, ka jēdziens "ieguves avots" un jēdziens "atrašanās vieta" tiek izmantoti alternatīvi. Attiecībā uz ieguves avotu ekspluatāciju skat. šīs pašas direktīvas 3. pantu; attiecībā uz ieguves avota aizsardzību skat. šīs direktīvas 5. pantu; skat. arī Direktīvas 2009/54 II pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu.

40 — Saistībā ar pudelēs iepildītu ūdeņu trīs veidiem, proti, ūdeņi, kas par dzeramajiem ūdeņiem ir padarīti, tos apstrādājot, dabīgie minerālūdeņi un avota ūdeņi, skat. analīzi, kas pieejama šādā interneta vietnē: https://www.anses.fr/fr/content/eaux-conditionn%C3 %A9es.

47. Katrā ziņā es atgādinu, ka dabīgs minerālūdens Direktīvas 2009/54 izpratnē ir tāds ūdens, kāds tas nāk no ieguves vietas bez apstrādes, izņemot nestabilu un nevēlamu sastāvdaļu atdalīšanu [41]. Turklāt Direktīvas 2009/54 I pielikuma I iedaļas 3. punktā ir precizēts, ka "dabīga minerālūdens saturs, temperatūra un citi būtiski parametri ir stabili dabīgo svārstību robežās, un jo īpaši tos neietekmē iespējamās atšķirības minerālūdens plūsmas ātrumā". Šajā apsvērumā turklāt ir atbalstīts apgalvojums, ka tieši ūdens sastāvs, nevis tā izplūdes vietas ģeoloģiskā struktūra ir tas, kas ir noteicošais mērķa aizsargāt patērētājus saglabāšanai.

48. Turklāt es vēlos uzsvērt, ka tas, ka ūdens atrodas tajā pašā pazemes ūdens slānī vai krātuvē, ir nepieciešams nosacījums, bet tas nav pietiekams, lai ūdeni varētu uzskatīt par vienu un to pašu dabīgo minerālūdeni. Tādējādi ķīmiski identiski ūdeņi, kuriem ir hidroloģiski un ģeoloģiski neatkarīga izcelsme, neveido vienu un to pašu dabīgo minerālūdeni.

49. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, es uzskatu, ka "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkta izpratnē ir ūdens, kuru iegūst no vienas vai vairākām dabīgām vai urbtām izejām un kurš atrodas vienā un tajā pašā ūdens slānī vai krātuvē, ja tam piemīt identiskas īpašības visās šajās dabīgajās vai urbtajās izejās dabīgo svārstību robežās. Savukārt minerālūdeņi, kurus iegūst no vairākām dabīgām vai urbtām izejām un kuri atrodas vienā un tajā pašā ūdens slānī vai krātuvē, bet kuru analītiskās īpašības nav identiskas, ņemot vērā kritērijus, kas izriet no Direktīvas 2009/54 I pielikuma, nevar tikt uzskatīti par tādiem, kurus iegūst no vienas un tās pašas ieguves vietas.

V – **Secinājumi**

50. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Vrhovno sodišče* uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

Jēdziens "dabīgs minerālūdens no viena un tā paša ieguves avota" Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīvas 2009/54/EK par dabīgo minerālūdeņu ieguvi un tirdzniecību 8. panta 2. punkta izpratnē ir ūdens, kuru iegūst no vienas vai vairākām dabīgām vai urbtām izejām un kurš atrodas vienā un tajā pašā pazemes ūdens slānī vai krātuvē, ja šim ūdenim ir identiskas īpašības, kas ir stabilas visās šajās dabīgajās vai urbtajās izejās dabīgo svārstību robežās.

41 — Skat. Direktīvas 2009/54 4. pantu.